

EL LENGUATGE

Ignorar

El verb *ignorar*, com tothom sap —podriem dir, com no ignora ningú— és l'antònim de *saber*, és a dir, significa «no saber». Més exactament, segons el Diccionari Fabra, significa «no saber (alguna cosa), no tenir coneixement o notícia (d'alguna cosa)».

Es tracta d'un verb d'origen culte que, com tants i tants cultismes, avui ja ha esdevingut força popular, encara que, de fet, el llenguatge més espontani l'ignori sovint i continuï preferint *no saber*. *No ho sé* és, efectivament, una frase més popular i usual que no pas *Ho ignora*. En català existeix, però, el mot hereditari prolongament del verb llatí «*ignorare*»: és el verb *envorarrar*, que ha adquirit un altre significat. Aquest fet, segons diuen els etimòlegs, és exclusiu de la nostra llengua, és a dir, estrany a totes les altres llengües romàniques (la forma del castellà «añorar» no és sinó un préstec del català).

El verb *ignorar* s'usa avui encara amb un altre significat que els diccionaris de moment no recullen. Més exactament, hauríem de dir que, aquest ús de *ignorar* amplia el significat que li és preceptivament atribuït. El Diccionari

Alcover-Moll ens informa que en algunes contrades de Catalunya *ignorar* s'usa amb el mateix valor que *negar* (una qualitat, una virtut), en frases com és ara *Això sí que no se li pot ignorar*. Però no és pas aquest l'ús a què ens referim sinó el que es fa, en certes circumstàncies molt concretes, atribuint al verb *ignorar* el significat «silenciar deliberadament» o «fer veure que es desconeix». Efectivament: quan hom retreu a l'autor d'un estudi històric, literari, polític, etc., que ignora tal o tal personatge, o tal o tal fet, no se l'acusa sovint d'ignorància (a cops es tracta de personatges o fets coneguts de tothom), sinó d'haverlos silenciats o deixats de tenir en compte en una ocasió en què (a judici de qui fa el retret, és clar) hauria calgut esmentar-los, i, així mateix; quan algú, en una reunió, s'absté rigorosament d'adreçar la paraula a una persona que coneix perfectament, es diu també que l'ha ignorat. És cert que en aquests casos, en lloc de *ignorar*, es diu també *fer veure que s'ignora*. El millor és fer que la ignoreu, recomana, en un conte de Pere Calders, la portera al llogater que ha descobert una tigressa al pis.

Però caldria veure si aquesta perifrasi no és ja redundant, vist el nou valor que ha adquirit *ignorar*.

Albert Jané